

ŽIVOTOPIS - Jan Janík

Pan Jan Janík se narodil v roce 1936 v Otrokovicích rodičům Anně Janíkové a Janu Janíkovi st. Honza, jak mu všichni říkali, měl vždy blízký vztah ke sportu. Vyrůstal ve Stojance (část města Otrokovice), kde jako malý trávil hodně času s kamarády, se kterými hráli kopanou, tenis a jiné sportovní aktivity. Navštěvoval skautský oddíl a zažil mnoho dobrodružství na výletech, kde spali pod širákem bez vody a elektřiny. Válka je naučila držet při sobě, ale hlavně pomáhat rodičům. Jeho činností v rodině bylo zajistit teplo, tudíž u vlakových kolejí sbíral odpadlé uhlí z vagónů. V roce 1943 zažil bombardování Zlína a Otrokovic, s nímž byla spojena historka s mákem, který když snědl, usnul na zahradě. Mladý Honza spal tak tvrdě, že jej neprobudilo vyhlášení poplachu ani hluk letadel během náletů. Když ho rodiče našli, báli se, že již nežije, ale on jen tvrdě spal.

Jelikož byl jeho tatínek přesvědčený o tom, že si doba žádá pracovitě a zručné pracovníky, přihlásili Honzu v roce 1951 na učňovskou školu učební obor: koželuh, aby mohl po studiu pracovat v továrně na boty u pana Bati. Na konci studia v roce 1954 získal ocenění za nejlepšího učeň školy, což mu otevřelo cestu ke kariéře, kdy byl jako nejlepší student přijat do zaměstnání do Výzkumného koželužského ústavu v Otrokovicích. Během zaměstnání dálkově studoval na Střední průmyslové škole obor anorganická chemie ve Zlíně.

Tuto školu bohužel musel v roce 1956 přerušit, jelikož byl odveden na vojnu do vojenského útvaru v Jáchymově. Vojna mu ukázala i velmi tvrdou realitu vojenského života a díky psychickým problémům a díky otci, který se za něj přimluvil, byl převelen k vojenskému útvaru do Napajedel poblíž Otrokovic. Zde měl pan Jan velké štěstí na svého velitele, který mu během vojenské služby umožnil dokončit dálkové studium střední školy, kterou v roce 1957 úspěšně absolvoval maturitní zkouškou.

Po vojně v roce 1959 se seznámil s manželkou Dagmar, kterou mu předpověděla kartářka. V roce 1960 byla svatba a v roce 1961 se narodil syn Daneš. V roce 1962 se odstěhovali do Valašských Klobouk, kde získal místo chemika ve výrobním družstvu Důbrava. V roce 1973 se narodila dcera Dita, která nyní žije v Luhačovicích, kde se pan Janík po smrti manželky přestěhoval, a kde dodnes spokojeně tráví důchod.

Jeho celoživotní vášní byl sport, aktivně hrál fotbal a miloval tenis. S rodinou velmi rádi kempovali jak v zahraničí, tak i tenkrát v Československu. Rodina, manželka, děti, vnuci a pravnouček byli a jsou pro pana Jana vždy to nejdůležitější v jeho životě.

Jeho vzkaz pro současnou generaci: Važte si všeho, co nyní máte a hlavně sportujte. Sport lidi sbližuje.